

Een objectie tegen den spiritus is de duurte. Wel kan men brandspiritus door in 't licht zetten ontkleuren, maar het alcohol-gehalte is daarvoor, zoo men geen groote overmaat neemt, toch te gering en zoo men moet wachten met praepareeren, dan is verversching, of overbrengen in sterken alcohol, toch noodig.

Nu men tegenwoordig den kamferspiritus van onveracijnenden spiritus mag maken, heb ik daarmede dit jaar de proef genomen. Het aprioristische bezwaar, dat bij het drogen de dieren met een laagje kamfer bedekt worden, is al zeer gering in de praktijk. Bij eenigszins gladde dieren bespeurt men er niets van, bij harige dieren mag men aanvankelijk wat wit neerslag zien, dit verdampt zoo spoedig, dat men er na een of twee dagen niets meer van bemerkt. Behalve *Coleoptera*, heb ik er allerlei andere dieren in gedaan, b.v. *Rhynchota* (*Heteroptera* en *Homoptera*), *Psocidae*, *Odonata*, *Orthoptera*, *Diptera* en kleine *Hymenoptera*, en bij geen van alle zie ik nog een spoor van de kamfer.

Aan de entomologen, die aan de spiritus-methode zijn trouw gebleven, kan ik dus den kamferspiritus ten zeerste aanbevelen. Als ik het goed onthouden heb, kost mij in den groothandel een Liter daarvan, de flesch inbegrepen, f 1.80.

Nunspeet, Augustus 1922.

D. MAC GILLAVRY.

Eene invasie van *Sminthurus*.

(Collembola).

In Mei l.l. vertoonden zich in de bewaarschool in de Hovenierstraat te Rotterdam duizenden kleine diertjes, zoodat de school voor één dag gesloten moest worden. De school werd grondig met lysol ontsmet. De schoolarts maakte, gelukkig, een, hoewel niet zeer fraai, mikroskopisch preparaat. Den heer A. B. van Deirse, leeraar aan het Erasmiaansch Gymnasium, zij hier mijn dank gebracht voor de overzending van dat preparaat, zoodat ik in staat ben, althans het genus *Sminthurus*, tot de *Collembola* of Springstaarten behoorend, te bepalen. De diertjes waren zeer vlug en het kostte moeite, er een tiental te vangen. Hoe

zij in de school kwamen, is onbekend. Men dacht, van het kerkhof in de buurt, dat thans buiten gebruik is; dan moet dat door de bovenvensters gebeurd zijn; want, de school heeft geen gewone opschuifbare ramen.

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.

Acarologische Aanteekeningen LXX.

(Vervolg van het onderwerp „Familie Raphignathidae” in Ent. Ber., v. 6, n. 128, 1 Nov. 1922, p. 114–120).

Terwijl mijn vorig artikel ter perse was, heb ik nog meer literatuur geraadpleegd, waardoor ik thans in staat ben, een volledig overzicht van de genera en species van bovengenoemde Familie te geven. Over het genus *Raphignathus* DUGÈS bovendien nog het volgende:

Genus *Raphignathus* DUGÈS 1834. Synoniemen: *Caligonus* BERL. 1886 Ac. Myr. Scorp. Ital. 30. 5, partim (*humilis* en *scapularis*). — Idem R. CAN. 1890 in G. CAN. Prosp. Acarof. Ital. v. 4. p. 430, 433 partim (*longimanus*, *humilis*, (*cerasinus* =) *ruberrimus* et alia. — *Acheles* OUDMS. 1903 in Ent. Ber. v. 1. p. 101; type (*mirabilis* OUDMS. 1903 = *Raphignathus*) *humilis*. — Idem BANKS 1917 in Ent. News, v 28, p. 197. — *Syncalignus* BERL. 1910 in Redia. v. 6, p. 201 type (*petrobis* =) *impressus*. — *Caligonella* BERL. 1910 in Redia v. 6, p. 203; type *humilis*. — Type van het genus *Raphignathus* DUGÈS 1834 is *Raphignathus ruberrimus* DUGÈS 1834.

Het genus *Syncalignus* BERLESE 1910 is synoniem met *Raphignathus* DUGÈS 1834, hetgeen wel blijkt uit de diagnose: „Pedis in dimidio antico ventre insiti, epimeris omnibus cuiusque lateris intersese omnino contiguus”. „Palpi ungue penultimi articuli minimo, tentaculo valde unguem superanti clavato”. De spatteering is van mij. Men vergelijkte deze diagnose met die van DUGÈS; zie Ent. Ber. v. 6. n. 128 p. 115. — Type is dus *ruberrimus* DUGÈS 1834, niet *impressus* KOCH 1838, aangezien een genus niet 2 typen hebben kan.

1. *Raphignathus ruberrimus* DUGÈS 1834. Type van het genus *Raphignathus* DUGÈS 1834. — Synoniem: *Syncalignus cerasinus* BERL. 1910 in Redia, v. 6, p. 202.